

מכתקוּס ארותי

אם מוצא הדבר הן בעיניכם או לא — החורף בא. משוררים כתבו שירים נלהבים על החורף, אותם משוררים כתבו גם שירים נלהבים על האביב, הקיץ, הסתיו או כל דבר אחר שהיה מתאים אותה עשה בשוק לאנשים אוהבי שירה. אני, אישית, חושבת כי החורף הוא שגיאה אחת גדולה.

★ ★ ★

זנבות למאות ועלי צנון

הומור זה על כל מרכאותיו ותסלחו לי אם אומר: הברקותיו, שיין לגנת (1050/104).

„על אפך ועל חמתך אכתוב לך מכתב ארוך.

„מן הראוי היה להעלות לדיון במסגרת פרלמנטרית מתאימה את הבעיה הנכתבת להלן, בכל חריפותה. מכת האספנות באה על מדינתנו הצעירה; כולם אוספים.

לא חשוב מה, העיקר לאסוף: בולים, צדפים, עלי צנון, מקטרות עתיקות, זנבות לטאות, חצאי גרשים עם חור וכו' וכו' עד אין סוף.

ייתכן שהסיבה להתפשטות הנגע הזה נעו צה בכך, שלא הוטל עדיין כל מס שעשועים או היטל עיניגים על תחביב זה — פשוט קשה להבין כיצד אורחים מרהיבים עוז בנפשם לדבר דברים קשים על מדיניות ה' מסים ולהתאונן על שר האוצר „החמוד“ והפורן שלנו.

„על כל פנים, הסכנה בעיניה עומדת. כי אני עדיין לא נדבקתי במחלה מודרנית זו. וקיים „חשש רציני“ שבאחד הימים בהריון עז מעונינים חלקית, אמצא את עצמי מוצאת מתחום היישוב „התרבותי“, רחמנא ליצלן. „מכיוון שבזמן האחרון, היחידים ש' מחליטים החלטות הם אלה המחליטים לכ' טוב אליך, מצטרפת אני כצעד ראשון אל מחנה זה ומחליטה לבקש ממך לעזור לי ל„התאספן“ — אל תסני בטענות לחעד הלשון.

ובכן, הטי עיניך ל„בעיית“!

המ... המ... לפני זמן מה קיבלתי כריכת אלבום מהודרת — איך ומימי אינני יכולה לספר לך בקול רם, כי יש כמה חברה שעומדים ב„שורה“ — ולא ידעתי „מה לעשות בפנדו, בפנדו הזה?״

לאחר כמה שיעורים לקיפולי המוח, זרה בי הפתרון: אל האלבום הזה ייכנסו וית' אספו כל מיני מתכונים מוצלחים של מעשי קונדס — פשוטו כמשמעו — תעלולים, הרפתקות מעניינות, והאסוציאציה הישירה העולה ממושגים אלה, של קונדסנות ולצון ברוך-הומור, כי מאז ומתמיד הקונדסנות משעשעת אותי ותסכימי אתי ש... ה... שאין כל הצדקה בימים טרופים אלה, לקפח את השטח הזה בממלכת האספנות.

„במידה שהעסק הזה מצליח — אהיה מוכנה בריצון רב להשאיל לך את האלבום לעיון, אם תהיי מעוניינת כמובן, את רואה? אני בכלל לא חוזרה, ובכן אני מסכימה להיות אתי בשותף?״

אם תחליטי כן, או בכדי שהמבצע יצליח, לא תוצרכי אלא להוציא צוגיוס לכל ה' חילות הניצבים לפקודתך: החל מחיל ממומי הספסלים לענפיהם ומחלקותיהם בעבר ו' בהחה — וגמור בחיל המעופפים, הצפיים ההולכים והזוחלים. צוקריאה מאחד מטורי מדורך, הקורא לשגר אל אלבומי את מיטב העלילות, החיזיות המקונדסות, ההרפתקות והתעלולים וכו' וכו'.

לכסוף, היננו מחייב איכשהו להציג את עצמי: צברתי, בת כ"ד, גנת הנהגית מאד מחכמותיהם של הקטנים, ומעוניינת ליהנות גם מחכמותיהם של הגדולים.

„אספירין — יעיל מאד נגד כאבי ראש.“ במקרה שלך, (1050/104), אני חוששת שאפילו קודיואל-פורטה יהיה חסר אונים.

★ ★ ★

בלי חיים

אם הינך מסוגן של אלה הרוצות להת' כתב אך ורק עם צנחנים ושאר גסיכי חלו-

שום עניין משותף עם הבנות המקומיות — „דאגתן היחידה היא תסרוקת, מלבושים ו' כמו שאומרים בקיצור, להיות במודה.“ לכן הם פשוט מתגעגעים לבנות ישראל החמודות, ואם לא לראותן במציאות אזי לפחות להתכתב עמן ולראותן בתמונות. הם מב' טיחים המון חזיות מסוסרות, דורשים כת' מורה משבירוח ישראלית חמימה בשחיץ הקפואה.

★ ★ ★

כמעט כל אחד מספר לי שהוא משתגע אחרי פילוסופיה. לאלה, שבכל זאת יצטרכו לספר משהו אודות זה, כמה הנחיות. קחו, למשל, את סוקראטס. סוקראטס נחשב בשי' עתו לגדול ההוגים בדורו. הוא אמר כי האושר הוא מידה והמידה היא אושר, ולכן לא יעשה את הרג, כיוון שאושר הוא מידה והמידה היא אושר.

השיטה הסוקראטית מורכבת בעיקר מה' צגת שאלות. סוקראטס היה מאזין לשיחת אנשים ואז היה שואל אותם למה בדיוק התכוונו, ואם ידעו על מה הם מדברים בכלל. זה היה מביך מאד, מפני שהם לרוב לא התכוונו לשום דבר. הם פשוט דיברו. אילו ידעו על מה דיברו, לא היו מדברים. ואז היה מוכיח להם סוקראטס, שבעצם אין להם הבנה בכלל. הוא חשב, משום מה, שהדבר

★ ★ ★

חתיכה של רחוב ריינס, במקרה שלא ידעתם, היא חתיכה שמתביישים לעבור אתה ברחוב דיזנגוף ליד כסית ורחל, והולכים אתה בריינס.

★ ★ ★

אומרים ש...

ודאי שהיה לה מצב רוח רע שעה ש' כתבה אלי. היה זה במוצאי שבת, והיא

נערת השבוע

ניצה בן יוסף אהבה מאז ומתמיד לצייר פנים, בעיקר עיניים ופיות. היא היתה ממלאה את דפיה בעיניים גדולות, קטנות, עגולות ומלוכסנות. עיניים צוחקות ועיניים מיסתוריות ופיות. פיות זקים וחושניים, רחבים וקטנים. כעת עושה היא אותה הדבר, אולם לא על הנייר, כי אם על פנים. ניצה בת ה'20, היא מומחית לאיפור.

מספרת ניצה כחולת-העיניים, המסוגלת ב' ריטיה הארוכים לסאטא את הקיר, לאחר שובה מסירור של שמונה שבועות באירופה, שם למדה, ברומא ובפאריס, איפור: „איפור איננו חייב להיות מוגזם ודקא, אולם עליו להיות מעודן ומושלם, עשוי בטוב טעם. כמה נשים בארץ יודעות לצבוע שפתיים באמת כפי שצריך? הן מושחות מעט שטר, מעבירות שפה על שפה, מפרדות את פניהן, מדגישות במקצת את עיניהן ומיד מוחקות את הפינות בזוויות ה' עיניים, שנייה לאחר שציירו אותן. בפאריס, למשל, כל נערה, תהא זו זבנית או פקידה, מאופרת באמנות. הן אינן מתביישות מן העובדה שהן מתקנות פגם זה או אחר, או מבליטות חלק זה או אחר בפניהן. הן גאות על כך.“

ניצה הבלונדית איננה זרה לאמנות זו. היא בתה של אחת האחיות ניהבלה, עקבה מיל' דותה אחרי עבודת אמה ודודתה, אך לא נמשכה אליה. מאוחר יותר הגיעה למחשבה להריץ את מכחוליה על פרצופים.

מסתבר כי האיפור הוא תורה מנחנת ביותר. היא למדה איפור יום ואיפור ערב, איפור לתצוגות אופנה, איפור קולנוע, איפור בסה, ואיפור לקרניבלים. אם תרצי להתחפש בפורים לכל דמות שיעלה על דעתך, תוכלי לעזור לך. היא מסוגלת לכתן את העיניים, להכניס בהן צהבהובית קלה, להבליט את עצמות לחייך שתיארי מונגולית, לעשות לך צלקת שתיראה כה ריאליסטית עד כי תפחיד את שפתייך ולקטמ את מצחך. מה עושה ניצה בשעות הפנאי שלה? מציינת שמלות שראתה ברחוב, פנים מעניינים שנתקלה בהם, ובעיקר, עיניים ופיות.

בלימודיה. כמובן שהן רציניות ויודעות גם לצחוק בשעת הצורך, והן גורא אהבת לכיף, לבלות ולטייל „ברכב וברגל.“ מה עדיף על מה?

„למרות שלא כתבנו שאנו נחמדות, אומ' רות הן בהתחסדות, „אין לנו מה לחשוש.“

★ ★ ★

בין שאר הספרים והחבורות של כיצד ל... ומדריך ל... יצא גם מדריך למתבונן בעצרות, שהוא, מסתבר, אמנות יחידה ב' מינה. ברשותם האדיבה, אתן לכם, בהתי' שכים, תורה לא-כליכך-מודרנית וחשובה נורא-נורא זו:

התבוננות בעצרות היא אמנות ועל כן איננה חריצות או כשרון. זה ציורף של השניים. אם יש לך נשמה של משורר ורצון ללמוד, תוכל להיות חוקר בהתי' בוננות בעצרות.

אין כל מגבלות של גיל. כל זכר הוא מתאים, אם כי רוב מתבונני העצרות הגם למעלה מבני עשר ומתחת למאה וארבע. אין צורך בשום ציוד מיוחד.

זהותו של המתבונן הראשון בעצרות עדיין לא נקבעה סופית. אנו בטוחים שלא היה זה אדם, משום שהיתה לו רק חחה. פשוט בלתי-אפשרי לעשות התבוננות בעצרה אחת בלבד לחובבות. לפי אמנותם, יודעים אנו כי הן היחנים והן הרומאים היו מתי' בונני עצרות. מבט אחד בחנוס היא היכחה משכנעת כי האמן ידע את ההבדל בין עצרה לבין שחף. רומאי חושב אמר פעם:

Non id quod magnum est, pulchrum est, sed id quod polchrum, magnum.

שמירושו: לא כל מה שגדול הוא יפה, כי אם כל מה שיפה הוא גדול.

אין כל ספק, איפוא, שגברים התבוננו בעצרות מזה זמן מה. ויש אפילו פתרת ספק שלעצרות היה איכפת. אובידיוס אמר פעם, שהדבר היקר ביותר ללכן של עצרות הוא יופיין. דבר זה יכול לבדות אחת ול' תמיד את החששות שהמתבונן בעצרות פולש לפרטיות הזולת. אחרי הכל, עצרות שאינן אוהבות שיתבוננו בהן, יכולות ל' לכת מכוסות מכף רגל, ועד ראש.

שיטה עצמית. ברנע שגבר באמת פולש לפרטיותה של נערה, שוב איננו מתבונן בעצרות. על כל פנים הוא חזל להיות כזה מאותו רגע. אם כי סבורים אנו כי התבוננות בעצרות איננה דומה ביותר להתבוננות בצפרים, הרי לשניהם מכנה משותף: שניהם עדינים. שניהם מכבדים את זכויות אלה שמתבוננים בהם. מתבונן בני עצרות, המבקש את כתובתה של יפהיה זרה, דומה למתבונן בצפרים הגונב ביצים.

המתבונן בעצרות לעולם לא יסתכל רק בעצרה יפה. הוא יתבונן בה תמיד. הוא סבור כי הנערה היפה נפגעת כאשר רק מעיפים עליה עיין. ועוד יותר מעליב ל' טוש עליה עיין. מתבונן בעצרות לעולם אינו לוסט עיין או משמיע הגה או קול כלשהו, העלול לגלות את הנאתו. תגובתו היא חשאית, הנאתו היא חמימה, שקטה, פנימית, שמורה לו לעצמו.

מרוץ מתבוננים גברים בעצרות. גברים מתבוננים בעצרות מסיבות שונות. מאקוליי טיכס את הדבר בקצרה כאשר כתב: „הדבר היפה ביותר בעולם הוא אשה יפה.“

שמענו גברים זקנים אומרים שחם מת' בוננים בעצרות, משום שהדבר מצעיר אותם. והצעירים משום שהדבר מבגר אותם. ישנם גם כאלה המתבוננים בעצרות אך ורק בגלל ההנאה שבדבר.

(המשך יבוא)

ימצא הן בעיניהם. וכפי שאתם ודאי יודעים, הוא הוברח לשתות רעל ב'399 לפני ה' ספירה. בתשפטו הכחיש שהוא אדם חכם, אבל איש לא האמין לו.

או אריסטו. בין יתר הדברים המחוכמים נורא שאמר, המציא את הפלפול הבא:

סוקראטס הוא משכיל
סוקראטס הוא אדם,
על כן אדם הוא משכיל.

★ ★ ★

ברכב וברגל

ישנו סוג של נערות הכותבות אלי, משום מה, בזוגות. כמעט בכל שבוע תמצא כאלה. אם זה כתי לשאוב עידוד זו מזו, אינני יודעת. על כל פנים, הנה הן שוב. (1050/108): שתיהן גבורות, ספורטאיות, בוגרות תיכון, האחת בשירת כעת בצבא והשנייה ממשיכה

ישבה בבית ושמעיה מוסיקה לריקודים. ישבה בבית בשבת, היא בהחלט סיבה למצב רוח רע.

אינני חושבת ש(1050/106) רוצה להתכתב עם בחור כבן 25-30, אך ורק כדי להמשיך לשבת בשבתות, ולשם שינוי לכתוב אליו. יש לי חשד נורא שהיא מצפה לקצת יותר מזה. אך מי אני שאתערב? היא אומרת שלא איכפת לה אם לא יהיה חתיך, ובכלר שיהיה חתיך-שכל ובעל חוש הומור. היא, כמובן, צעירה בת 20, ואומרים עליה שהיא נורא נחמדה.

★ ★ ★

תפרוקות, מודה ותמונות

שלושם, (1050/107) כל כך בודדים ב' ניכר, הוצאנה את מוחסת התחרים שלכן, וקנחנה בעדינות את הרמעות. הם שרושה סטודנטים ישראלים בגינה, שאינם מוצאים